

dens Mange have den Anskuelse, at der efter al Sandsynlighed ikke vil hengaae mange Aar, førend det er nødvendigt at foretage en gjen-nemgribende Revision af de offentlige Bestil-lingsmænds Lønninger, som ere aflagte med faste Gager, saa er der paa den anden Side ogsaa Mange, der have den modsatte Mening; og jeg troer, at det vil erkendes, at det vil høre til de meget store Vanskeligheder, om ikke til Umulighederne, for Regjeringen nu under de nærværende Forhold at kunne bringe nogen almindelig, det hele Monarchie omfattende, tilfredsstillende Ordning i denne Henseende istand. Hvorvidt man, om man ogsaa vilde indskrænke sig til særligt at behandle Sagen for de enkelte Landsdele, kunde vente for Die-bliffet at faae nogen overveiende Majoritet paa den danske Rigsdag for en Forbedring af Embedsstandens Stilling i det Hele, er mig ubekendt; det kan jeg ikke sige. At det vil have store Vanskeligheder, og at Mange ere derimod, er mig vel bekendt; men, hvorvidt man, naar det virkelig kom til Stykket, og Regjeringen kunde fremkomme med et omfat-tende Forslag i saa Henseende, da ikke tilsidt vilde gaae med Regjeringen, er jo uvis. Jeg troer imidlertid ikke, at det Tidspunkt er kom-met, hvor Regjeringen bør fremkomme med Noget i denne Retning; jeg troer, at det endnu ikke noksom er gaaet over i den almindelige Bevidsthed, at Livsstillingen for Embedsmæn-dene har i den Grad forandret sig i Sammen-med de øvrige Borgeres, som den ærede Lands-døingsmand, der yttrede sig herom, i mine Tanker meget rigtigt bemærkede. Naar man imidlertid gaaer ud fra, at der for Diebliffet ikke kan gjøres noget Tilfredsstillende for de Bestillingsmænd, hvorom der er Tale, for en længere Fremtid, saa forekommer det mig, at man netop bør have de Die-bliffets Fordringer og de Diebliffets Hensyn for Die, som skulle tilfredsstillis, og da kan jeg ikke negte, at jeg meget tvivler om, at det vil være muligt at emendere det foreliggende Lovforslag saaledes, at der ikke stedse vil blive meget væsentlige Ufuldkommen-heder tilbage. Jeg har allerede ved Sagens Forelæggelse og flere Gange udtalt, at, naar jeg blot skulde følge Regjeringens Duffe i denne

Sag og ikke havde Hensyn at tage, deels hente fra Finantfernes Tilstand, deels hente fra andre Grunde, som gjorde det vanskeligt for Regjeringen at gaae videre, da vilde jeg vel have ønsket at kunne gaae endeel videre end det nu foreliggende Lovforslag, der, hvad Grændserne angaaer, i det Væsentlige er over-eensstemmende med det oprindelige fra Regje-ringen fremlagte Forslag. Det kan derfor forsaavidt kun være mig tilfredsstillende, naar jeg hører, at flere af det høitærede Things Medlemmer dele den Anskuelse, at det vilde være ønskeligt at gaae videre; men, naar jeg skal slutte fra de Retninger, hvori Antydning-erne ere faldne idag om, hvorledes Lovfor-slaget vilde være at forbedre, saa tilstaaer jeg, at jeg ikke kan love mig noget Stort deraf. Jeg troer, at, hvorledes man end søger at ud-jævne de Spring, som en Sag af denne Natur altid maa føre med sig for de forffjellige Løn-ningsgrader, vil man finde, at der altid vil være et eller andet Punkt, hvor man støder paa Uligelighed. Der vil stedse, hvorledes man end trækker Grændsen og søger at ud-jævne Overgangen fra den ene Klasse til den anden, kunne fremfalde Tilfælde, der for enkelte Individider ville medføre Ubilligheder, maaskee endog tilsyneladende store Ubilligheder, i Sammenligning med andre Bestillingsmænd, som faae et Tillæg, som de førstnævnte maae savne. Imidlertid er det jo vanskeligt for mig, inden jeg seer noget bestemtere formuleret Ud-dringsforslag i den Retning, der eventuallter er bebudet, at kunne udtale nogen bestemtere Dom i denne Henseende. Men det, jeg troer paa Sagens nærværende Stadium at burde gjøre opmærksom paa, er, at jeg anseer hurtig Hjælp at være af meget større Betydning end en correctere Form for Lovforslaget, og jeg antager tillige, at det vel er et Spørgsmaal, om man ikke istedetfor at faae Lovforslaget fuldkommere i de forffjellige Punkter, hvori man kunde ønske det, vilde ved en saadan yderligere Behandling deraf og navnlig ved at gaae videre i Henseende til det, man vil til-staae Embedsmændene, om man ikke derved vilde kunne komme til at standse Lovforslaget paa den senere Del, det har at tilbagelægge. Hvis det ærede Thing beslutter sig til at ned-